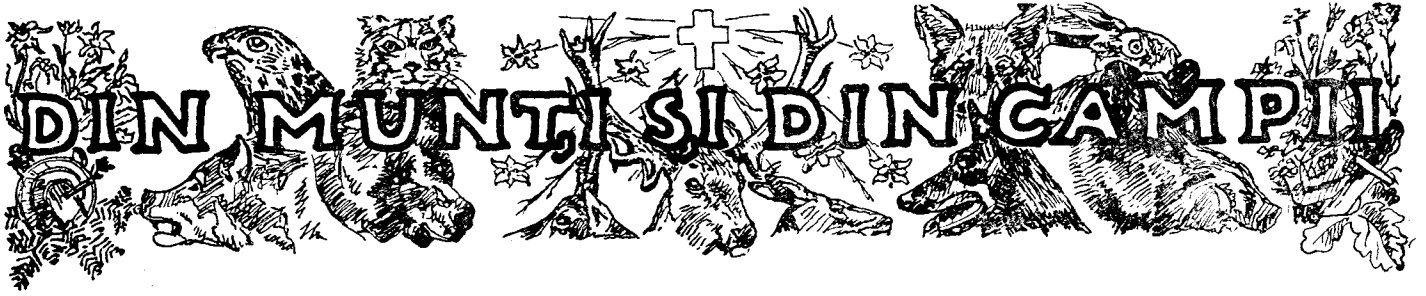

PANICĂ ÎN STUF

Două cereri

1) La 25 Mai 1935 a fost capturat viu 1 exempl., de Pitpălăc (acesta este adevăratul nume românesc al Prepeliței) Coturnix coturnix (mascul) în comuna Grabaț (Jud. Timiș-Torontal), care purta un inel la picior cu inițialele: FEDER-CACCIA C. O. N. I. ROMA 10.344 (adică: Federazione Nazionale della Caccia, = Comitato Olimpionico Nazionale Italiano Roma).

Acest Pitpălăc a fost predat „Stațiunii-Ornitologice Română” Timișoara adică subsemnatului.

La rândul meu am înștiințat imediat institutul respectiv pentru a lua cunoștință de datele ce îl interesează, rugând totodată de a-mi comunica și mie locul, data și persoana care a marcat (inelat) acest exemplar.

La 1 Iunie a. c. acest Pitpălăc a evadat din voliera (în Timișoara) înainte de a primi eventuale instrucțiuni din partea „Institutului Italian interesat în cauză. Rog vânătorii din România că la cazul, dacă acest exemplar va fi vânat în sezonul vânătoarei de pitpălăci, să se remită inelul (eventual pasărea) „Stațiunii Ornitologice Română” Timișoara, pentru datele necesare complectării cercetărilor științifice atât pentru St. Orn. Rom. cât și cea Italiană.

Grupă de
Lăcustari
(Pastor
roseus L.)

(Muzeul
ornitologic,
Timișoara)

2) La 26 Mai a. c. au fost observate în hotarul comunei Becicherecul mic (jud. Timiș-Torontal) primele exemplare (9—10 buc.) de „Lăcustari” = *Pastor roseus* L. dintre cari s'a împușcat 1 exempl. pentru Muzeul Stațiunii Orn. Română. La 30 Mai a. c. au fost observate, în comuna învecinată aceleia (lângă Timișoara) la Săcălaz, de către paznicul de vânătoare al „Societății de vânătoare Timișoara-Hubertus” încă 10—12 exemplare. Se atrage atențiunea Vânătorimei noastre asupra invaziei acestei pasări foarte interesante și frumoasă de mărimea graurilor noștri comuni, rare la noi în țară, care apare în mod iregular de prin ținuturile sudasiatică, în cârduri mai mici sau mai mari, pe la finea lunii Maiu sau începutul lui Iunie. La locuri potrivite și cuibărește în colonii, iar după creșterea puilor dispar iarăși spre patria lor asiatică.

În interes științific, — pentru studiul ornitologiei țării noastre — astfel de observații și comunicări sunt de mare importanță și valoare, și rugăm pe toți observatorii norocoși de a ne comunica aceste date cât mai urgent (data, locul și numărul aproximativ al indivizilor). Între aceste pasări să pot găsi și exemplare inelate din alți ani precedenți. Prinderea ar avea mare importanță pentru continuarea cercetărilor științifice.

Prof. D. Linția, Timișoara.

Creanga „de ghiață” la trofee de cerb

Nu e o întâmplare numai, că la anumite trofee creanga de ghiață lipsește, iar la altele o găsim de față. Aceasta depinde de tăria cerbului. Putem stabili, că la trofee slabe aproape totdeauna găsim aceasta creangă, la cele bune în majoritatea cazurilor lipsește, iar la cele capitale de asemenea o găsim de nou aproape fără excepțiune, aceste din urmă dând tot ceea ce poate da din sine puterea în apogeul a cerbului. Expoziția de vânătoare națională ne dă o bună ocaziune să stabilim în procente, la câte trofee de cerb găsim creanga de ghiață:

1. *Harghita*. Din 11 trofee nu au aceasta creangă 5 (50%); 4 o au foarte slab dezvoltată (38%) și numai 12% au creangă de ghiață bună. Între aceste din urmă sunt trofee capitale (L. Miess, Pr. I.).

2. *Gurghiu*. Din 46 trofee nu au creanga de ghiață 24 (50%) și 9 o au slabă (22%) iar 28% o au bine dezvoltată; între aceste sunt trofee capitale (d. e. Bocotanu-Bánffy).

3. *Gurghiu-Terenul Regal*, cu 30 trofee, din ca-